Sfântul necunoscut de la Mănăstirea Neamţ

(24 mai)

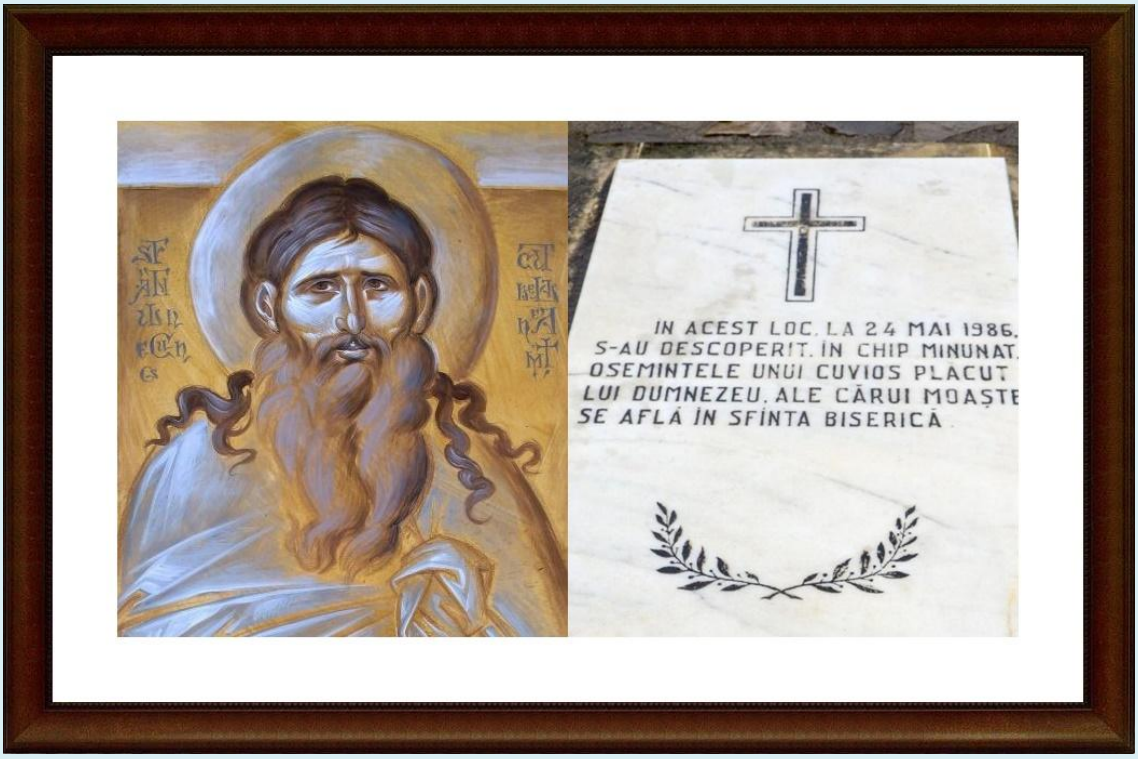

În plin regim comunist, în primăvara anului 1986, avea să se descopere la Mănăstirea Neamţ în chip minunat un sfânt care, deşi a rămas necunoscut, transmite până astăzi chemarea la credinţă într-o tăcere deplină. Astfel, într-o zi liniştită de sâmbătă, în data de 24 mai, în jur de ora 15:00, în aleea ce duce dinspre clopotniţă către Biserica „Înălţarea Domnului" a apărut din senin o „burdujire" de aproximativ 50 de centimetri lungime, care avea în partea de mijloc înălţimea de 20 centimetri, ridicătură care era foarte vizibilă şi împiedica mersul. În zilele ce au urmat, monahii mănăstirii au săpat, căutând o presupusă canalizare afectată de vreo infiltraţie, dar au scos la iveală moaştele unui sfânt. Sfântul necunoscut de la Neamţ - aşa cum este denumit în popor - se înscrie în şirul sfinţilor descoperiţi în secolul al XX-lea în chip minunat, dintre care mai cunoscuţi sunt Sfinţii mucenici din Mitiline: Rafail, Nicolae şi Irina şi Sfântul mucenic Efrem cel nou din Attica. Mulţi dintre cei cuprinşi de felurite boli şi neputinţe au primit uşurare şi chiar vindecare deplină, fiecare după măsura credinţei sale, la racla cu sfintele moaşte a Sfântului necunoscut de la Neamţ. Fie ca Bunul Dumnezeu să ne descopere taina acestor sfinte moaşte, pe care le cinstim cu multă evlavie!

Index

Acatistul Sfântului necunoscut de la Mănăstirea Neamţ 3
Sfântul necunoscut de la Neamţ.....13
Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul necunoscut de la Mănăstirea Neamţ...16
Arhim. Ioanichie Bălan - Patericul mănăstirilor nemţene - Un sfânt român anonim de la Mănăstirea Neamţ (secolul XIV) 18
Ierom. Ambrozie Ghinescu - Treizeci de ani de când au fost descoperite moaştele Sfântului necunoscut de la Mănăstirea Neamţ.....20
Ambrozie Ghinescu - Pomenirea sfântului care s-a descoperit minunat la Mănăstirea Neamţ.....24

Acatistul Sfântului necunoscut de la Mănăstirea Neamţ

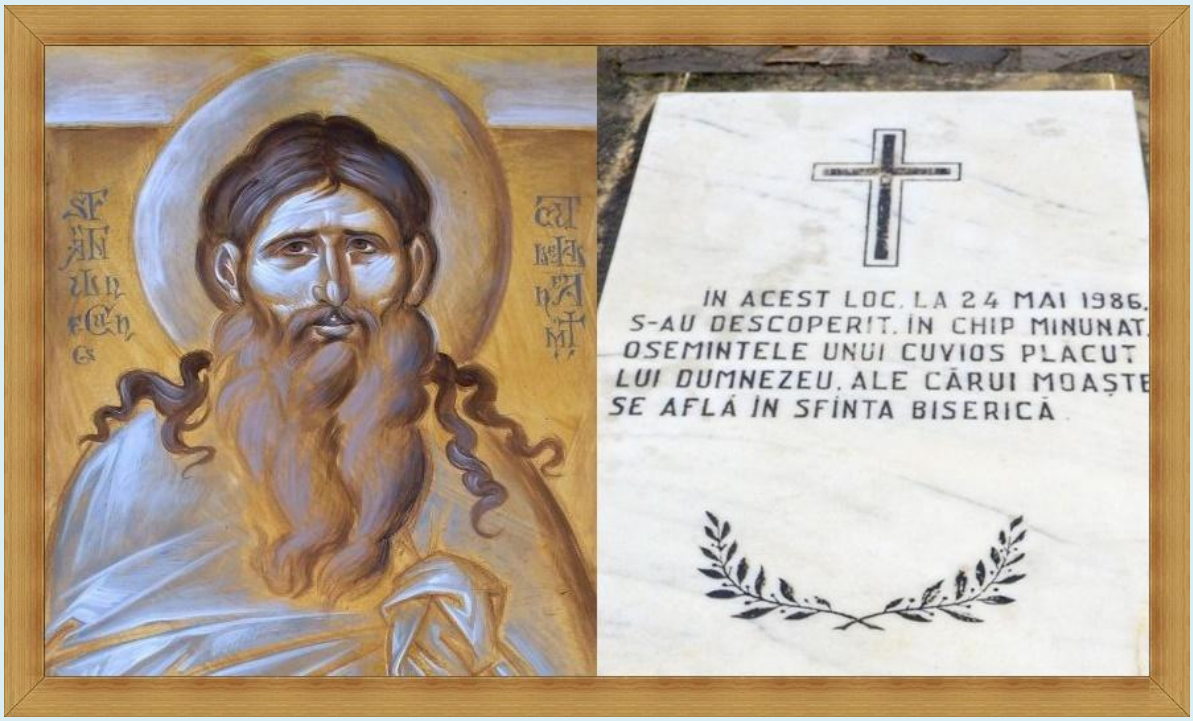

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Cela ce prin descoperire dumnezeiască ne-ai fost arătat ridicându-se pietrele, dar prin smerenie nu ai vrut să fii cunoscut, ca pildă de viaţă a celui ce trăieşte neştiut de oameni ne întăreşte, păzindu-ne de ispitele aduse de vrăjmaşul mântuirii noastre, pe noi cei ce-ţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!***

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi al oamenilor, purtătorul de grijă al mântuirii noastre, prin a sa pronie te-a dat pe tine, sfinte spre mângâierea sufletelor noastre, pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, că ai fost aflat în chip minunat;
Bucură-te, că pietrele cele necuvântătoare vorbesc despre sfinţenia ta;
Bucură-te, că precum pietrele de pe osemintele tale s-au ridicat, aşa şi negura păcatelor o ridici de pe sufletele noastre cu rugăciunile tale;
Bucură-te, bucuria lavrei Neamţului;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunile tale înmoi inimile noastre de piatră;
Bucură-te, că ai fost aflat de fraţii tăi călugări;
Bucură-te, că mângâiere a adus în sufletele noastre descoperirea Sfintelor tale moaşte;
Bucură-te, că în vreme de prigoană nouă spre mângâiere te-a dat Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 2-lea

Nimeni nu-ţi cunoaşte viaţa, decât Dumnezeu şi puterile nevăzute, dar sfinţenia se vădeşte prin minunile şi binefacerile care lucrează în cei ce sunt bine plăcuţi Lui. De aceea, împreună cu tine, îi cântăm lui Dumnezeu ce te-a proslăvit: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Ostenelile şi nevoinţele tale nu sunt arătate pentru a ne da pildă, ca şi noi să nu ne arătăm virtuţile noastre, pentru care îţi aducem acestea:
Bucură-te, cel ce izgoneşti necredinţa;
Bucură-te, cel ce risipeşti deznădejdea;
Bucură-te, celor întristaţi, veselie duhovnicească;
Bucură-te, mustrător celor necinstitori de cele sfinte;
Bucură-te, că pildă de smerenie ne eşti prin ascunderea în taină a numelui tău;
Bucură-te, că ne eşti întărire în nevoinţă;
Bucură-te, că ne ajuţi când suntem la îndoială;
Bucură-te, mare nădejde celor asupriţi;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 3-lea

Lui Dumnezeu i se aduce laudă, care te-a descoperit minunat prin negrăite judecăţi, în vreme de tulburare, nouă celor ce cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

După ce au fost scoase din locul unde se odihneau osemintele tale, sfinte, s-au şi ascuns acestea ca o comoară de mare preţ, pentru care cântăm:
Bucură-te, că după ce s-au descoperit Sfintele tale moaşte în Paraclisul Sfântul Gheorghe au stat;
Bucură-te, că şi în tezaur ai fost dus;
Bucură-te, că împreună cu alte Sfinte moaşte la un loc ai stat;
Bucură-te, că n-ai fost găsit de duşmanii credinţei;
Bucură-te, că prin iconomia dumnezeiască şi după acestea moaştele tale au stat ascunse;
Bucură-te, că bucurie ai adus părinţilor din lavra Neamţ;
Bucură-te, că ai astupat gurile rău grăitoare;
Bucură-te, că ne ajuţi alungând de la noi deznădăjduirea;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 4-lea

Sufletul tău, sfinte, întru smerenie a plecat din trup, iar la proslăvirea ta, iarăşi întru smerenie te-ai descoperit, aducând laudă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Dorind ca şi după petrecerea ta de aici să foloseşti oamenilor şi să-i mângâi în necazuri, te-ai descoperit nouă, pentru cele de laudă aducându-ţi cântări aşa:
Bucură-te, cel ce pe cei ce se nevoiesc îi sporeşti;
Bucură-te, că pe cei slabi îi întăreşti;
Bucură-te, că conştiinţele adormite la viaţă le trezeşti;
Bucură-te, liman lin în mijlocul grijilor pământeşti;
Bucură-te, rugător pentru cei în nevoi şi scârbe;
Bucură-te, că tainic ajuţi celor ce se roagă ţie;
Bucură-te, mijlocitor la Împăratul Ceresc;
Bucură-te, cel ce alini suferinţele cele greu de purtat ale inimilor îndurerate;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 5-lea

Doritor al Împărăţiei Cerurilor te-ai făcut prin virtuţi, sfinte, numai de Dumnezeu ştiute, pe care roagă-L să le dobândim şi noi, ca împreună cu tine să-i cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Următor al lui Hristos te-ai făcut prin smerenie şi iubire înflăcărată, pentru care te-ai descoperit nouă, ajutor mântuirii noastre făcându-te, pentru care zicem acestea:
Bucură-te, că te milostiveşti pentru cei fără ajutor;
Bucură-te, lecuire sfântă adusă celor ce cu evlavie sărută Sfintele tale moaşte;
Bucură-te, bucuria celor ce te cinstesc;
Bucură-te, izbăvire grabnică, atunci când ajutorul omenesc este deşert;
Bucură-te, împreună locuitor cu îngerii;
Bucură-te, căci ai moştenit viaţa cea adevărată;
Bucură-te, că pe noi din prăpastia lumii şi a plăcerilor ne tragi, povăţuindu-ne către limanul ceresc;
Bucură-te, că nu uiţi pe fraţii tăi ce sunt în neputinţă;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 6-lea

Vieţuind în această vale a plângerii cu viaţă plăcută lui Dumnezeu, te-ai făcut moştenitor bunătăţilor celor nepieritoare, pentru care roagă-te lui Dumnezeu pentru noi, ca împreună cu tine să cântăm în Împărăţia lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Bine ai ştiut, binecuvântate, a-ţi cârmui corabia sufletului şi a înainta spre limanul păcii, Hristos pentru care cântare aducem:

Bucură-te, că pe cei ce-ţi slujesc de mari daruri îi înveşniceşti;
Bucură-te, că eşti ocrotitor al acestei Lavre;
Bucură-te, că nimic nu te-a împiedicat să te faci plin de Duhul Sfânt;
Bucură-te, că nu laşi neascultate rugile noastre;
Bucură-te, că la limanul lin, Hristos ai ajuns;
Bucură-te, că de ispitele veacului acesta ne aperi;
Bucură-te, că te milostiveşti de ale noastre neputinţe;
Bucură-te, că Sfintele tale moaşte pe draci îi ard;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 7-lea

Fiind plin de iubire şi milostivire faţă de noi, ne rugăm ţie să ne învrednicim ca împreună cu tine să cântăm, în lăcaşurile cele de sus lui Dumnezeu, cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Nici unul dintre cei ce se închină ţie cu credinţă nu rămâne necercetat, ci le dăruieşti cele de folos. Cerând ca şi pe noi să nu ne treci cu vederea, acestea cu umilinţă cântăm:
Bucură-te, că mulţi ţinuţi de boli şi care cu credinţă s-au rugat la sfintele tale moaşte, vindecare au dobândit;
Bucură-te, că pe femeia care o părticică din sfintele tale moaşte a îndrăznit să ia la smerenie o ai adus;
Bucură-te, iertător celor ce se pocăiesc din inimă pentru greşelile lor;
Bucură-te, veselia pelerinilor din toată lumea;
Bucură-te, că şi celor păcătoşi le îngădui să sărute sfintele tale moaşte;
Bucură-te, mir de mult preţ, ce umpli de bună mireasmă duhovnicească biserica Neamţului;
Bucură-te, podoaba cea de nepreţuit a Bisericii;
Bucură-te, că întru tine se bucură săracii şi cei lipsiţi;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 8-lea

Noi cei căzuţi în grea deznădejde din pricina necazurilor ce ne apasă, rugându-ne la tine, sfinte, am căpătat întărire şi mângâiere cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Prea slăvită descoperirea ta pe cei credincioşi a umplut de bucurie, iar pe cei necredincioşi a amuţit, îndemnând pe toţi a cânta:
Bucură-te, mustrător al necredincioşilor;

Bucură-te, cel ce vădeşti reaua credinţă;
Bucură-te, că prin această minune Biserica s-a întărit;
Bucură-te, ajutorul celor ce conduc;
Bucură-te, bucuria credincioşilor prigoniţi;
Bucură-te, ruşinarea necredincioşilor prigonitori;
Bucură-te, încredinţarea celor ce stau la îndoială;
Bucură-te, îndemn la sfinţenie în zilele noastre;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 9-lea

Împreună cu îngerii, sfinte negrăit te desfătezi cântând Părintelui Ceresc cântare sfântă: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ca un părinte ne eşti, fericite, iar noi, fii tăi duhovniceşti, cerând purtarea ta de grijă, îţi aducem din inimă acestea:
Bucură-te, părinte duhovnicesc;
Bucură-te, avvă al Neamţului;
Bucură-te, cel ce pe calea cea aspră ai călătorit;
Bucură-te, mult rugătorule;
Bucură-te, mângâierea noastră în necazuri;
Bucură-te, duhovnicesc părinte la care alergăm în nevoie;
Bucură-te, Siluam al Duhului Sfânt către care alergăm neîncetat;
Bucură-te, doctor ce nu ceri arginţi, ci credinţă şi lacrimi;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 10-lea

Mijloceşte pentru noi nevrednicii, care suntem cuprinşi de ispitele veacului acesta, ca lui Dumnezeu cu nădejde şi credinţă să-i cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Multe sunt cursele vrăjmaşului, dar tu, sfinte, care le-ai biruit pe toate aceste înşelăciuni ale mele, auzi de la noi acestea:
Bucură-te, biruitorule al lumii şi al demonilor;
Bucură-te, că bine te-ai nevoit;
Bucură-te, sfinte al dreptei credinţe;
Bucură-te, plinule de smerenie;
Bucură-te, de Duh Sfânt purtătorule;
Bucură-te, slăvitorule al Sfintei Treimi;
Bucură-te, luminarea minţilor întunecate;

Bucură-te, dătătorule de binecuvântare;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 11-lea
Binefacerile pe care le reverşi asupra noastră prin diferite căi, sunt ca un imn închinat Sfintei Treimi, căreia cu mulţumire cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Luminează-ne pe noi, sfinte, alungând negura şi ne întăreşte pe piatra credinţei, pentru care-ţi cântăm:
Bucură-te, dezlegătorul nelămuririlor;
Bucură-te, că şi trupul ţi l-ai sfinţit;
Bucură-te, că eşti împăciuitor celor certaţi;
Bucură-te, că linişte aduci în sufletele tulburate;
Bucură-te, dumnezeiască înţelegere;
Bucură-te, că pe viclenii draci i-ai ars cu rugăciunile tale;
Bucură-te, că toate acestea nouă nevrednicilor ni le dăruieşti;
Bucură-te, lauda creştinilor asupriţi;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 12-lea
Harul pe care de la Dumnezeu îl reverşi nouă, cu dragoste şi mulţumire îl primim noi toţi, care alergăm către mijlocirea ta cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Doxologii înalţă Ceata sfinţilor către Domnul, bucurându- se că nu ai uitat această lume întunecată de păcat, dăruindu- te pe tine nouă, binecuvântate, care te cinstim aşa:
Bucură-te, îndreptătorul celor rătăciţi;
Bucură-te, sprijinul celor obosiţi;
Bucură-te, milă bogată;
Bucură-te, pocăinţă bine primită;
Bucură-te, ocrotitorul Moldovei;
Bucură-te, povăţuitorul călugărilor;
Bucură-te, că necunoscut eşti în cununa sfinţilor de la Neamţ;
Bucură-te, iubitorule de Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)

Ca fulgerul rugăciunile tale, sfinte stârpesc lucrările demonilor, iar smerenia ta ne povăţuieşte spre locaşurile cereşti, la care ajungând împreună cu tine, să-i cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Se zice iarăşi:

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi al oamenilor, purtătorul de grijă al mântuirii noastre, prin a sa pronie te-a dat pe tine, sfinte spre mângâierea sufletelor noastre, pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, că ai fost aflat în chip minunat;
Bucură-te, că pietrele cele necuvântătoare vorbesc despre sfinţenia ta;
Bucură-te, că precum pietrele de pe osemintele tale s-au ridicat aşa şi negura păcatelor o ridici de pe sufletele noastre cu rugăciunile tale;
Bucură-te, bucuria lavrei Neamţului;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunile tale înmoi inimile noastre de piatră;
Bucură-te, că ai fost aflat de fraţii tăi călugări;
Bucură-te, că mângâiere a adus în sufletele noastre descoperirea Sfintelor tale moaşte;
Bucură-te, că în vreme de prigoană nouă spre mângâiere te-a dat Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul 1

Cela ce prin descoperire dumnezeiască ne-ai fost arătat ridicându-se pietrele, dar prin smerenie nu ai vrut să fii cunoscut, ca pildă de viaţă a celui ce trăieşte neştiut de oameni ne întăreşte, păzindu-ne de ispitele aduse de vrăjmaşul mântuirii noastre, pe noi cei ce-ţi cântăm: ***Bucură-te Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!***

Rugăciune

Sfinte al lui Dumnezeu, cela ce în chip minunat te-ai descoperit nouă păcătoşilor, dar care prin negrăitele judecăţi ale lui Dumnezeu nu-ţi cunoaştem numele, acum venim şi cădem rugându-te pe tine, ca cel ce eşti prieten al adevăratului Mântuitor, mijloceşte pentru noi în ceasul acesta de grea încercare, şi precum în timp de prigoană te- ai făcut cunoscut aşa şi acum în timp de grea încercare sufletească ajută-ne nouă ca să putem birui în această luptă, unde demonii, lumea şi patimile noastre s-au ridicat ca să ne dărâme la pământ, să ne calce în picioare şi să ne despartă de bunul nostru Mântuitor; îndură-te cum se cuvine Sfinţilor şi ne ridică pe piatra credinţei şi ne dă smerenie în gânduri şi nu ne lăsa până în sfârşit.

Iar acestei Lavre în care bine ai voit să te descoperi fii mijlocitor înaintea tronului Sfintei Treimi, ca să i se dea ei oameni duhovniceşti pentru a ocârmui această corabie la limanul Vieţii veşnice şi ca noi toţi împreună cu tine să slăvim pe PreaSfânta Treime în vecii vecilor. Amin!

A doua rugăciune către Sfântul necunoscut

Sfinte al lui Dumnezeu, cela ce porunca iubirii ai păzit-o, prin care sfinţenia ai dobândit, aşa şi noi urmându-ţi exemplul pe cât putem, te rugăm pentru robii lui Dumnezeu (n) care sunt în necazuri sufleteşti şi trupeşti, ca mijlocind pentru ei să se facă moştenitori ai Împărăţiei Cereşti. Amin!

Surse:

https://www.academia.edu/49021167/CEI_TREI_SFIN%C8%9AI_%C3%8EMPREUN%C4%82_RUG%C4%82TORI_DIN_M%C4%82N%C4%82STIREA_NEAM%C8%9A

http://www.ortodoxia.md/2010/07/acatistul-sfantului-necunoscut-de-la-mnstirea-neam-24-mai-1986in-timp-de-grea-incercare-sufleteasc/

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2020/11/24/acatistul-sfantului-necunoscut-de-la-manastirea-neamt/

Sfântul necunoscut de la Neamţ

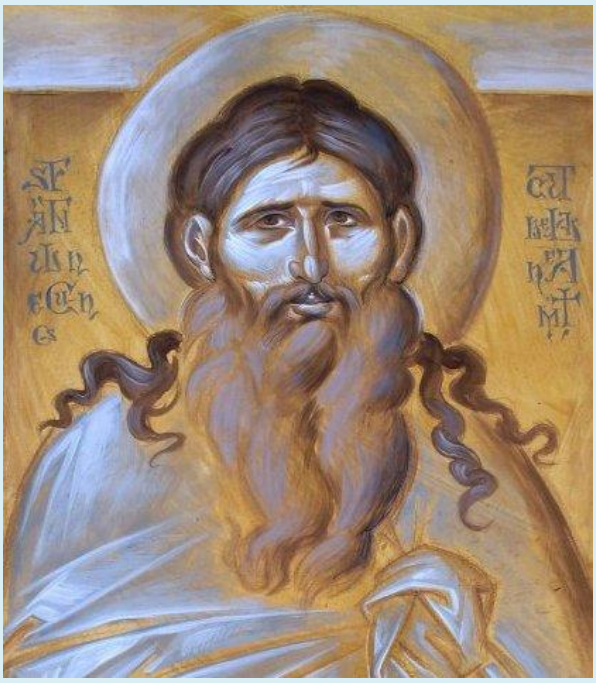

La sfârşitul lunii mai, în anul 1986, călugării si pelerinii aflaţi la mănăstirea Neamţ au fost martorii unui fenomen neobişnuit. Pavajul care duce de la clopotniţă la biserică s-a ridicat în mod minunat pe dimensiunea unui mormânt. Pentru că acest fenomen continua, s-a hotărât să se sape în acest loc, pentru a vedea cauza ridicării pavajului. Astfel au fost descoperite moaştele unui sfânt necunoscut.

- Prea cuvioase, spuneţi-ne ceva de sfântul care s-a descoperit la Neamţ.

- Acesta care s-a descoperit la Neamţ, aţi văzut că acum l-au pus de-l sărută oamenii. L-am sărutat şi eu când am fost de am ţinut predica la instalarea stareţului. Cu acesta este o mare taină. Ştiţi cum s-a ridicat pavajul.

Venea hramul Mănăstirii Neamţ. Cât mai era? Era joia asta şi joia viitoare era hramul. Mitropolitul, patriarhul actual, era la Neamţ la palat.

Pavajul s-a ridicat la început oleacă pe o distanţă de vreun metru, a doua zi mai mult, a treia zi mai mult. “Vai de mine!” S-au dus la mitropolit:
- Înalt Preasfinţite, o să păţim o mare ispită la hram!

- Dar de ce?

- Uite cum este: se ridică pavajul care duce la biserică.

- Măi băieţi, ce poate să fie?

- Conductele de apă ale Mănăstirii Neamţ, care vin din munţi. S-o fi spart o conductă dedesubt şi acum apa ridică pământul - aşa s-au gândit toţi.

- Hai repede să săpăm un şanţ să dăm drumul la apă! Hai să căutăm, ca nu cumva tocmai la hram să se spargă şi să iasă apa şi să se înece oamenii pe aici!

Şi s-au dus cu târnăcoape. Au scos un rând de pavaj, din beton, dedesubt alt rând de pavaj. Că în Mănăstirea Neamţ prima biserică este de pe la 1320. Am citit istoria bisericii. Când au săpat şi au scos şi al doilea pavaj, ţărână proaspătă. Au mai săpat vreun metru jumătate şi au dat de oasele astea galbene cum îi ceara.

Le-aţi văzut şi capul galben şi o mireasmă a ieşit de acolo, de s-a umplut ograda mănăstirii şi au venit şi preoţii care erau la seminar, vreo 120 de preoţi, că erau veniţi la o adunare teologică. Şi a venit şi mitropolitul.

- Ce-i măi? Ce-i miresma asta? Că a ajuns şi la seminar mirosul.

- Ia uitaţi ce am găsit!

Imediat au venit şi de la securitate:
- Daţi-le pe foc!

Dar mitropolitul:
- Nu se poate, domnule, aici este loc istoric. Asta-i minune mare.

- Să nu se audă de minuni! - ăştia care erau acolo.

- Nu vă temeţi, cu cât vreţi voi să opriţi soarele să nu lumineze, mai tare luminează! Vai de capul vostru!

Mitropolitul (viitorul patriarh) a zis:
- Spălaţi-le cu aghiazmă mare şi cu vin - aşa-i regula.

A fost făcut un sicriaş şi le-au pus acolo. Şi când s-au dus în biserică, mitropolitul s-a îmbrăcat, alături de nouă preoţi şi patru diaconi. Şi au făcut o slujbă frumoasă de dezlegare, ca la panacidă. Şi când a pocnit o dată sicriul, toţi au început a plân-

ge. Şi apoi le-au dus într-un dulap cu veşminte arhiereşti, în altar. Acolo le-au ţinut până după revoluţie (după 1989).

Securiştii au spus: "Să nu se mai audă de ele!" Noi le- am ascuns. Dar ce-au făcut? Au adus de la gropniţă, unde-s capetele, nişte oseminte de călugări, le-au pus într-un sicriaş nou, şi când veneau oamenii, ziceau: "Aici sunt!", ca să-i mintă pe oameni, că oamenii nu se lăsau; să le arate moaştele.

După ce-au scos moaştele, imediat au pus să facă pavajul - ai văzut că l-au făcut înapoi bun.

O babă a văzut de unde l-au scos. Ea s-a dus şi a aprins trei lumânări acolo şi făcea metanii; vine un securist:
- Mătuşă, de ce te închini aici?

- De aici a fost sfântul!

- Nu, mătuşă, du-te şi te închină în biserică!

- Du-te tu în biserică! Aici a fost sfântul!

Au început a râde şi aceia: "Măi, cu babele nu te poţi pune."

În 1930, profesorul universitar de la Soroca, Tomescu Constantin, a scris istoria Mănăstirilor Neamţ, Agapia şi Varatec. S-a dus la arhivele statului de la Iaşi şi aici este o secţie la Piatra Neamţ.

Din 1320 până în 1938 au adormit în Mănăstirea Neamţ mii de călugări; gândiţi-vă ce-a fost acolo. Ei, câţi sfinţi au fost din aceştia!

(Ne vorbeşte părintele Cleopa, vol 13, text îngrijit de Arhim. Ioanichie Bălan, ediţia a III-a, Editura Mănăstirii Sihăstria, 2010, pag 95-98)

Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul necunoscut de la Mănăstirea Neamţ

În anul 1986, în ziua de 24 mai, când în calendarul ortodox se serbează Sfântul cuvios Simeon stâlpnicul din Muntele cel minunat, al cărui cap încă din 1497 se află în biserica mare a Mănăstirii Neamţ, ca dar din partea lui Ştefan cel mare si sfânt, s-a petrecut aici o mare minune.

În anul 1986, la 23 mai s-a constatat că în curtea Mănăstirii Neamţ, pe o porţiune de doi metri, pavajul care duce de la clopotniţă spre biserica voievodală a început să se ridice în chip minunat. După încă două zile pavajul din lespezi de piatră cu ciment s-a ridicat cu circa 30 cm.

Atunci stareţul Mănăstirii Neamţ, arhimandritul Efrem, cu binecuvântarea mitropolitului Teoctist al Moldovei, a hotărât să se sape sub pavaj şi să vadă ce s-a întâmplat. Fraţii rânduiţi au săpat un metru jumătate, dar n-au aflat nimic. Mai săpând încă jumătate de metru au aflat, cu voia lui Dumnezeu, moaştele unui sfânt necunoscut şi au înţeles că pentru acest sfânt s-a ridicat pavajul.

Moaştele acestui cuvios necunoscut erau galbene şi bine mirositoare, cum se cuvine sfinţilor. Apoi părinţii le-au spălat, după cuviinţă, au aprins multe lumânări, au pregătit un sicriu provizoriu şi îmbrăcându-se mai mulţi preoţi în veşminte, le-au dus în biserica voievodală, în sunetul clopotelor marii lavre, însoţite de obştea mănăstirii şi de peste o mie de închinători cu lumânări aprinse în mâini.

După un timp s-a făcut o raclă nouă, sculptată şi împodobită frumos, în care s-au aşezat moaştele acestui mare sfânt necunoscut.

Unii dintre părinţi consideră că sunt moaştele unui cuvios din secolul XIV, pe când încă nu era zidită biserica de piatră a bine credinciosului voievod Ştefan cel mare şi sfânt.

Alţii presupun că ar fi moaştele Sfântului Paisie de la Neamţ, care ar fi fost înmormântate aici, la cererea sa. Adevărul însă numai Dumnezeu îl ştie!

Fie ca Bunul Dumnezeu să ne descopere taina acestor sfinte moaşte, pe care le cinstim cu multă evlavie!

Baldachinul cu raclele cinstitelor moaşte ale Sfântului necunoscut de la Neamţ (în centru), cinstitului cap al Sfântului cuvios Simeon din Muntele minunat (stânga) şi icoana Sfântului cuvios Paisie de la Neamţ (dreapta)

(Sfintele moaşte din România, Arhimandrit Ioanichie Bălan, Editura Episcopiei Romanului, 1999, pag 156-157)

https://neamt.mmb.ro/sfantul-necunoscut-0

Arhim. Ioanichie Bălan - Patericul mănăstirilor nemţene - Un sfânt român anonim de la Mănăstirea Neamţ (secolul XIV)

Prima închegare de viaţă monahală organizată în vatra Mănăstirii Neamţ a avut loc la începutul secolului XIV, datorită întâiului egumen cunoscut al lavrei, anume ieroschimonahul Gherman (1320-1362), care adună pe sihaştrii nevoitori aici într-o obşte de sine-stătătoare. Înainte de el, sihaştrii nemţeni duceau viaţă pustnicească idioritmică, despre care se ştie foarte puţin.

În a doua jumătate a secolului XIV, viaţa duhovnicească din Mănăstirea Neamţ ia o amploare mult mai mare, încât primii domni muşatini sunt îndemnaţi să zidească aici o biserică de piatră, cu hramul Înălţarea Domnului.

Numărul mare de morminte monahale, majoritatea din secolul XIV, situate în jurul primei biserici muşatine, ca de altfel în toată incinta Mănăstirii Neamţ, dovedeşte cu prisosinţă cât de intensă era viaţa călugărească în această vatră străbună. Unele dintre aceste morminte se află chiar sub temeliile bisericii voievodale zidite de Ştefan cel mare, în anul 1497. Altele sunt sub chiliile din incintă, iar altele, ceea ce este şi mai concludent, se află sub pavajul ce duce la uşa bisericii voievodale din 1497. Aceasta dovedeşte că mormintele sunt mai vechi decât biserica.

Întrucât multe dintre osemintele monahilor din incintă nu posedă tradiţionalele cărămizi cu numele şi data morţii lor, este dificil să se stabilească precis identitatea şi frecvenţa vieţii monahale aici, pe epoci. Unul Dumnezeu ştie câte moaşte sfinte de cuvioşi monahi nemţeni se află în acest cimitir călugăresc, unic de altfel în ţara noastră.

Detaliu dintr-un mormânt, cu craniul unui monah aşezat pe tradiţionala cărămidă cu numele său

Sfinţenia vieţii călugărilor nemţeni din secolul XIV o dovedeşte cu prisosinţă recenta descoperire prin minune dumnezeiască a moaştelor unui sihastru sfânt din această epocă, aflate chiar sub pavajul central ce duce la biserică. Acest fapt s-a petrecut în zilele de 24-26 mai 1986, când s-a observat că la jumătatea distanţei dintre clopotniţă şi biserică, pavajul gros de piatră şi ciment s-a ridicat circa 30 cm pe dimensiunea unui mormânt, în chip miraculos.

Săpându-se cu atenţie, la 1,5 metri adâncime s-a aflat trupul proslăvit şi înmiresmat al unui călugăr cu viaţă sfântă din secolul XIV, aşezat aici înainte de zidirea bisericii voievodale şi a pavajului. Osemintele, galbene şi bine mirositoare, erau încă legate între ele şi prezentau toate condiţiile cerute moaştelor de către canoanele Bisericii Ortodoxe.

După deshumare, osemintele aflate s-au aşezat într-un sicriu şi s-au depus în biserică de către obştea călugărilor nemţeni, în sunetul clopotelor, cu toată evlavia şi rânduiala cuvenită.

Vestea descoperirii acestor sfinte moaşte s-a răspândit imediat în toată ţara. Încă din seara zilei de luni, 26 mai, noaptea şi mai ales în zilele următoare veneau sute de pelerini, ţărani, orăşeni şi intelectuali să se închine la sfintele moaşte. Mai întâi aprindeau lumânări în jurul mormântului şi făceau metanii cu lacrimi de bucurie, că ne-a descoperit Dumnezeu un sfânt nou rugător al neamului nostru. Apoi intrau în biserică şi se rugau cu mare credinţă şi emoţie la sfintele moaşte şi la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, cerându-le ajutor ceresc şi dând slavă lui Dumnezeu pentru toate, căci au văzut o aşa de mare minune în România de astăzi. Până acum nu se ştie numele cuviosului aflat la Mănăstirea Neamţ.

Iată câţi sfinţi necunoscuţi ascunde încă pământul sfânt al ţării noastre!

Notă de subsol: Primele semne miraculoase de ridicare a pavajului s-au observat sâmbătă, 24 mai 1986. Ele s-au repetat până luni, 26 mai, când s-a hotărât de stareţul Mănăstirii Neamţ, arhim. Efrem Chişcariu, să se sape sub pavaj. După depunerea moaştelor în biserică s-a întocmit un act oficial în legătură cu această minune, care se păstrează în arhiva mănăstirii. După două zile, autorităţile locale au oprit pelerinajul la Neamţ şi au turnat beton peste mormântul sfântului.

(Patericul mănăstirilor nemţene, Arhim. Ioanichie Bălan, Editura Trinitas, Iaşi, 2001, pag 18-19)

Ierom. Ambrozie Ghinescu - Treizeci de ani de când au fost descoperite moaştele Sfântului necunoscut de la Mănăstirea Neamţ

24 mai 2016

În plin regim comunist, Dumnezeu a rânduit ca într- o mănăstire foarte cunoscută şi vizitată, Mănăstirea Neamţ, în data de 24 mai 1986, un sfânt să se descopere - fiind un semn al învierii duhovniceşti, anticipând căderea jugului ateist.

Mănăstirea Neamţ, cetate a spiritualităţii ortodoxe, este o mărturie peste veacuri a chemării la care a răspuns poporul român, dăruind Sfintei Biserici preoţi şi monahi care au păstrat şi cultivat credinţa creştină.

În lavra nemţeană, care îşi are începuturile încă dinaintea secolului al XIII-lea, au vieţuit nenumăraţi monahi ce şi-au închinat viaţa lui Hristos, dintre care cei mai mulţi au rămas neştiuţi în decursul timpului.

Biserica Ortodoxă Română a canonizat până în prezent trei dintre vieţuitorii Mănăstirii Neamţ:

- ⇒ *Sfântul ierarh Pahomie de la Gledin (1671-1724), stareţ între anii 1702-1704,*
- ⇒ *Sfântul cuvios Paisie de la Neamţ (1722-1794), stareţ între anii 1779-1794, şi*
- ⇒ *Sfântul cuvios Ioan Iacob hozevitul (1913-1960), vieţuitor al Mănăstirii Neamţ între anii 1933-1936.*

Întâmplarea din ziua de sâmbătă, 24 mai 1986

Astăzi, 24 mai, se împlinesc 30 de ani de la descoperirea sfântului necunoscut după nume din pronaosul bisericii ştefaniene, care veghează pe vieţuitorii şi pelerini Mănăstirii Neamţ. Cei care îi cinstesc moaştele simt o pace şi un sentiment al întâlnirii unei persoane dragi, care te cunoaşte şi are grijă de tine.

O întâmplare minunată a scos la iveală pe sfântul care până astăzi a rămas anonim, pietrele şi minunile mărturisindu-i în tăcere viaţa curată şi bine plăcută lui Dumnezeu.

Sâmbătă, pe 24 mai 1986, când se săvârşea pomenirea Sfântului cuvios Simeon de la Muntele minunat, al cărui cap Sfântul Ştefan cel mare l-a dăruit Mănăstirii Neamţ, s-a observat că pe o porţiune din trotuarul care face accesul de la gangul clopotniţei la biserica mare, „Înălţarea Domnului“, în curmeziş, s-a făcut o „burdujire“ - o ridicătură de aproximativ 50 de centimetri; partea de la mijlocul acestei ridicături avea 10 centimetri, fiind vizibilă şi incomodă la mers. Elevii seminarişti care au venit la priveghere au încercat să apese plăcile, însă ele nu au cedat, ca să revină la forma iniţială. Multe plăci dintre cele de pe porţiunea ridicată s-au desfăcut din patul de beton, devenind incomode.

De subliniat este faptul că în timpul lucrărilor de restaurare din perioada 1958-1960 s-a refăcut şi trotuarul în jurul bisericii, cu legătura lui la gangul clopotniţei, pe un postament de beton în care s-au placat pietre de râu şi de carieră de diferite mărimi.

Duminică, pe 25 mai 1986, ridicătura din pavaj a fost remarcată şi de toţi cei care au venit la mănăstire din împrejurimi, din ţară şi din străinătate.

S-a considerat atunci că această ridicătură ar fi efectul unei infiltrări de apă de la vreo ţeavă care se va fi spart sau de la o coloană de olane din vechea canalizare a mănăstirii.

Arhimandritul Efrem Chişcariu, stareţul Mănăstirii Neamţ, vorbind cu părinţii din sobor, a dispus ca luni, 26 mai, să se sape şi să se remedieze eventuala stricăciune a ţevii.

Mitropolitul Teoctist al Moldovei şi Sucevei se afla la Neamţ în acele zile

Luni, după Sfânta Liturghie, sub supravegherea părintelui Anania Ulian, mare eclesiarh al mănăstirii, s-au desfăcut pietrele şi placa de beton, săpându-se în pământ circa 50 de centimetri. Nimic nu arăta că ar fi vorba despre o acţiune a unei infiltrări de apă.

Părintele Anania însă a spus să se lase aşa în noaptea aceea şi a doua zi, marţi, 27 mai, să se mai sape încă pe atâta - şi, dacă nu se va găsi nimic, să se acopere.

Marţi, părintele Vasian Isachi a continuat să sape încă 50 de centimetri, adică la circa un metru sub fosta placă de beton. La un moment dat s-a ivit partea de la picioare a unui schelet uman. S-a mers cu grijă pe urma osemintelor, ajungându-se la recuperarea integrală, până la craniu, care era în stare bună de conservare. Însă nu s-a găsit nimic în legătură cu numele persoanei şi nici cu timpul înhumării. Osemintele s-au strâns cu grijă şi s-au pus într-o lădiţă, iar în groapă s-au pus lumânări aprinse, în semn de cinstire.

În acel timp, mitropolitul Teoctist al Moldovei şi Sucevei se afla la Seminarul Teologic de lângă Mănăstirea Neamţ şi, venind la faţa locului, a găsit lumânările arzând în mormânt şi sicriaşul cu oseminte pe marginea gropii. Înaltpreasfinţia sa a dispus ca să se cerceteze mai bine groapa, în nădejdea găsirii unor indicii, iar osemintele să fie spălate după rânduială, după care să se săvârşească şi un trisaghion.

Până seara s-a răspândit vestea descoperirii Sfântului de la Neamţ şi mulţi credincioşi au venit să i se închine. Dar „tovarăşii de la judeţ“ s-au alarmat şi au ordonat să dispară orice urmă, pentru că se face vâlvă pentru ceva „lipsit de importanţă“. Imediat s-a acoperit groapa şi s-au pus pietrele la loc.

Eclesiarhul mănăstirii însă şi-a asumat riscul ascunderii moaştelor la loc de taină, în tezaurul bisericii mari, chiar dacă unii îl „căutau“. Astfel, sfântul a fost apărat şi ascuns cu preţuire de fraţii lui din mănăstire, ca mai apoi, după căderea regimului comunist, să fie aşezat cu cinste într-o raclă frumoasă în Biserica „Înălţarea Domnului“.

Chiar dacă nu s-au găsit elemente care să indice identitatea acestui bineplăcut lui Dumnezeu cuvios sau timpul în care a vieţuit, cel mai probabil mormântul acestuia a făcut parte dintr-un cimitir anterior bisericii ridicate în anul 1497, de Sfântul voievod Ştefan cel mare.

Încă din secolul al XIII-lea exista în centrul incintei de astăzi o biserică, la început din lemn, apoi din piatră, considerată biserica în jurul căreia au vieţuit primii călugări nemţeni, dintre care foarte posibil să se numere şi Sfântul necunoscut.

Tradiţia Mănăstirii Neamţ îl aşază ca prim egumen pe cuviosul Gherman (1320-1362), care adunase în jurul său o obşte de călugări, însă perioada de înflorire a mănăstirii este considerată începând cu venirea la Neamţ a ucenicilor Sfântului Nicodim de la Tismana: Cuvioşii Sofronie, Pimen şi Siluan. Aceştia au fost egumeni ai mănăstirii şi continuatori ai lucrării duhovniceşti a Sfântului Grigorie Sinaitul, primită de la povăţuitorul lor, Sfântul Nicodim de la Tismana.

Astfel, putem considera că descoperirea plăcutului lui Dumnezeu de la Mănăstirea Neamţ exprimă continuitatea sfinţeniei ctitorilor mănăstirii şi a celor care au adus o înnoire duhovnicească monahismului nemţean - atât ucenicii Sfântului Nicodim de la Tismana, cât şi Sfântului Paisie Velicicovschi.

Un cuvânt minunat al Sfântului părinte Paisie Aghioritul ne va face să înţelegem de ce sfântul acesta a rămas necunoscut după nume: „Mulţi sfinţi necunoscuţi ajută şi fără să-i cunoaştem. Aceştia sunt cei mai mari sfinţi. Nu au nici o slavă de la oameni, ci numai de la Dumnezeu. Din marea lor smerenie, l-au rugat pe Dumnezeu cu stăruinţă să rămână necunoscuţi, ca să nu fie cinstiţi de oameni, dar să-i ajute în continuare în acelaşi chip, adică în ascuns. Faţă de aceşti sfinţi necunoscuţi trebuie să avem mare evlavie şi să le datorăm multă recunoştinţă, pentru că ne ajută în tăcere cu mijlocirile lor şi cu pilda lor tăcută, cu discreţia lor “.

Ambrozie Ghinescu - Pomenirea sfântului care s-a descoperit minunat la Mănăstirea Neamţ

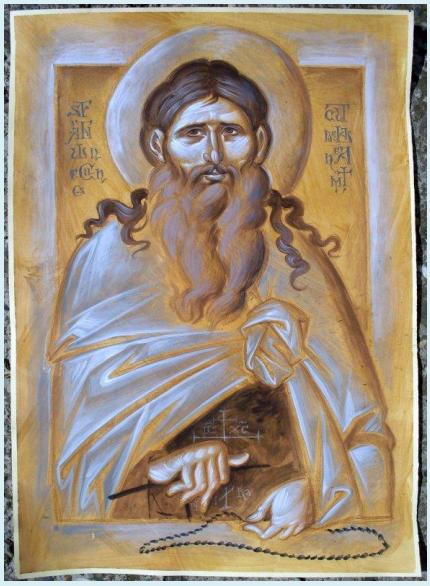

24 mai, 2017

De multe ori, în vremuri tulburi, cuprinse de împuţinarea credinţei şi de lipsa exemplelor vii, se împlineşte cuvântul Domnului: „Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga" (Luca 19, 14). Cuvântul acesta se împlineşte îndeosebi la descoperirea minunată a sfinţilor care vreme îndelungată au rămas necunoscuţi, descoperiţi mai apoi pentru puterea dragostei care sălăşluieşte în ei.

În plin regim comunist, în primăvara anului 1986, avea să se descopere la Mănăstirea Neamţ în chip minunat un sfânt care, deşi a rămas necunoscut, transmite până astăzi chemarea la credinţă într-o tăcere deplină.

Astfel, într-o zi liniştită de sâmbătă, în data de 24 mai, în jur de ora 15:00, în aleea ce duce dinspre clopotniţă către Biserica „Înălţarea Domnului" a apărut din senin o „burdujire" de aproximativ 50 de centimetri lungime, care avea în partea de mijloc înălţimea de 20 centimetri, ridicătură care era foarte vizibilă şi împiedica mersul. În zilele ce au urmat, monahii mănăstirii au săpat, căutând o presupusă canalizare afectată de vreo infiltraţie, dar au scos la iveală moaştele unui sfânt.

Sfântul necunoscut de la Neamţ - aşa cum este denumit în popor - se înscrie în şirul sfinţilor descoperiţi în secolul al XX-lea în chip minunat, dintre care mai cunoscuţi

sunt Sfinţii mucenici din Mitiline: Rafail, Nicolae şi Irina şi Sfântul mucenic Efrem cel nou din Attica.

Se crede că acest cuvios necunoscut este unul dintre primii monahi ai Mănăstirii Neamţ, iar sfinţenia sa este mărturisită atât de minunata descoperire a moaştelor sale, cât şi de minunile ce i-au urmat. Însă nu toate minunile au rămas consemnate în tradiţia mănăstirii nemţene, pentru că mulţi au păstrat în taina inimii lor ajutorul primit de la sfânt. Credem că în timp se vor aduna mult mai multe mărturii, într-un mănunchi care să fie un prinos de mulţumire adusă sfântului dăruitor de bucurie.

Putem spune, însă că cei care au simţit cel mai puternic harul lui Dumnezeu au fost cei stăpâniţi de duhurile rele, care prin mila sfântului, au primit alinare şi izbăvire. Atunci când aceşti bolnavi se apropie de racla cu cinstitele moaşte, duhurile necurate care îi stăpânesc se manifestă violent, scoţând sunete şi ţipete nefireşti, arătându-se prin aceasta puterea sfântului, care îi arde. De asemenea, mulţi dintre cei cuprinşi de felurite boli şi neputinţe au primit uşurare şi chiar vindecare deplină, fiecare după măsura credinţei sale, la racla cu sfintele moaşte.

***

La începutul anului 1990, când sfântul a fost aşezat în raclă spre închinare, nişte oameni superstiţioşi au îndrăznit să ia un fragment din sfintele sale moaşte; le ţineau în maşină, crezând că le vor aduce noroc. Dar sfântul nu a îngăduit acest lucru şi l-a pedepsit pe fiul lor, strâmbându-i gura. Cei care au greşit s-au întors la mănăstire, căutând un duhovnic bătrân ca să le citească rugăciuni. Au fost îndru-

maţi către părintele Ghenadie Crudu, duhovnicul mănăstirii, care i-a îndemnat să înapoieze moaştele, slobozindu-i în pace la casa lor.

***

O credincioasă din Timişoara, venind la racla sfântului, a mărturisit minunea pe care Dumnezeu a lucrat-o în viaţa ei. Căci, neputând avea copii, se ruga stăruitor să i se dezlege nerodirea.

Într-o noapte, în vis, a auzit un glas care o îndemna să meargă să se închine Sfântului de la Mănăstirea Neamţ.

Venind, s-a rugat sfântului înaintea raclei sale din pronaosul bisericii. La scurt timp, a aflat împlinirea cererii ei arzătoare; după naşterea unui prunc sănătos şi mai apoi a încă unuia, s-a întors la Neamţ pentru a-i mulţumi lui Dumnezeu şi sfântului.

***

O altă credincioasă, având aceeaşi neîmplinire, a venit la racla sfântului şi cu multă credinţă s-a rugat lui. În clipa în care s-a atins de sfintele sale moaşte, a simţit o putere care i-a cuprins tot trupul. După puţin timp, a văzut împlinirea doririi ei, prin rugăciunea cuviosului dobândind un prunc sănătos.

***

O bătrână neputincioasă, care avea o durere insuportabilă de spate, atingându-se de moaştele sfântului, a primit alinare şi ajutor.

***

De asemenea, un monah având o durere îngrozitoare de cap, ce nu îl mai părăsea, a alergat la racla sfântului şi închinându-se, s-a uns cu untdelemn din candelă. De îndată a aflat deplină alinare, slăvind pe Dumnezeu.

&&&

În puţine cuvinte, mulţi dintre cei care au plecat de la sfânt, având folos şi belşug de binecuvântări, au mărturisit din prea plinul inimii, astfel:
„Îl simt pe sfânt ca având multă dragoste şi smerenie..."

„Parcă stă în umbră şi mă ajută fără să-i cer ceva."

„Simt o bucurie foarte mare faţă de el, cred că e un sfânt frumos."

„S-a ascuns mereu toată viaţa..."

„Îl simt aşa apropiat... parcă l-aş cunoaşte demult."

Apariţia Sfântului necunoscut de la Neamţ pentru poporul nostru evlavios a fost o adevărată mângâiere în acea perioadă de comunism, o mărturie a profunzimii istoriei şi a prezenţei Bisericii de-a lungul timpului. Faptul că nu i se cunoaşte numele acestui sfânt până astăzi, îl înţelegem ca pe un îndemn la smerenie.

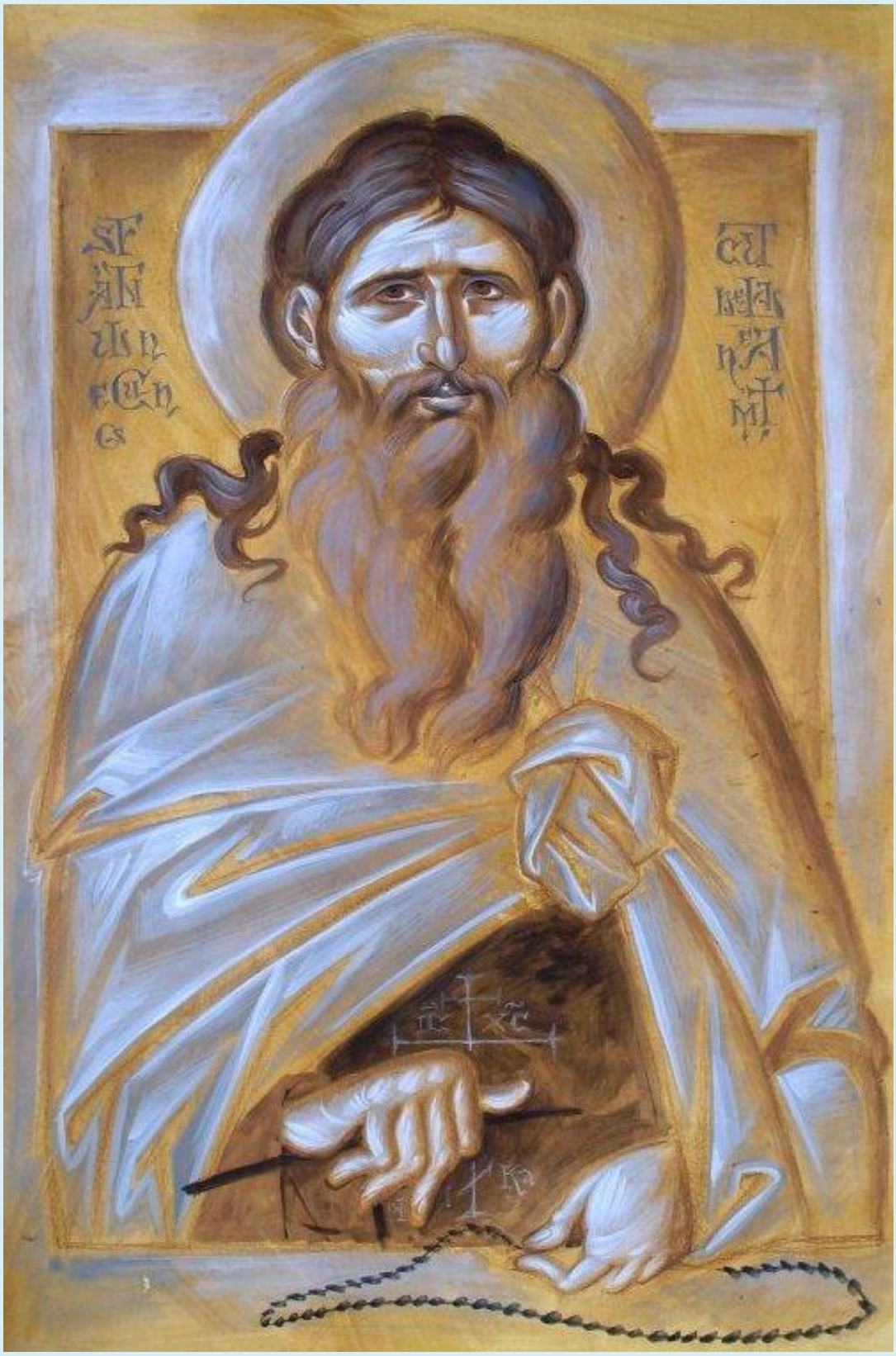

Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!